

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Remec: Sv. maša, dar Srca Jezusovega, broš. Din 16.—. — Kraljevanje Srca Jezusovega v družinah, broš. Din 15.—. — Jurhar: Presveto Srce Jezusovo, broš. Din 14.—. — Zabu-kovec: Vrtnice, broš. Din 15.—. — Paté: Ob-ljube Srca Jezusovega, razlaga 12 obljub pre-svetega Srca Jezusovega, broš. Din 8.—. — Cankar: Zbrani spisi, 19. zvezek, celo platno D 66.—, pol usnje Din 84.—. — Naše ljekovito bilje, broš. Din 20.—. — Petelin-Krošl: Pregled občne zgodovine, IV. del: Novi vek, broš. Din 28.—. — Križ in sovjetska zvezda, drama v 4 dejanjih, broš. Din 8.—. — Slava Tebi Slomšek škof, dva slavospeva, Din 5.—. — Slomškova koračnica, Din 6.—. — Prleška koračnica, po veselih prleških napetih, Din 10.—.

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča: Willam: Das Leben Marias, der Mutter Jesu, mit vielen Bildern, vez. Din 102.—. — Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch-theologischer Versuch über den Epheserbrief, broš. Din 63.—. — Berghoff: Der ganze Christ, broš. Din 44.80.—. — Hilker: Jüngerherrschaft und Heerbannstreue, ein Hilfsbuch für die Erziehung der jungen Kirche zur Nachfolge Christi, vez. D 58.80.—. — Pfleger: Geister, die um Christus ringen, vez. Din 88.—. — Kalan: Die Welt für Christus, broš. Din 47.—. — Guardini: Christliche Verwirklichung, kart. Din 70.—. — Hättenschwiler: Wie gut der Heiland ist, Herz-Jesu-Erzählungen aus dem Sendboten des göttlichen Herzens Jesu. I. in II. del, broš. Din 130.—.

Obžalovanja vredni slučaji.

Beg iz življenja. V neki mariborski gostilni je bilo ukradenih strojevodji Francu Bučovniku iz mariborske Kolonije 700 Din. Zguba pravzaprav neznatne svote je možakarja toliko zmedla, da se je obesil.

Kaznjenec pobegnil. V mariborski kaz-nilnici je bil zaprt radi tatvine na 2 leti obsojeni Rudolf Podpečan. Imenovani je dne 6. junija pobegnil s kaznilniškega posestva pri Sv. Miklavžu pri Mariboru.

Vlomilca napodil z naperjenim samo-kresom. Posestnik Marko Onič iz Hrast-ja pri Pekrah pri Mariboru se je vrnil na dom. Zadel je na neznanca, ki je hotel

zginiti iz hiše z obleko in raznimi drugi-mi predmeti. Med gospodarjem in tatom je došlo do spopada. Oniču je slednjič uspelo, da je prepolnil uzmoviča z naper-jenim revolverjem.

Se nista dolgo veselila svobode. Iz za-pora sreskega sodišča v Konjicah sta po-begnila na binkoštni pondeljek 21letni J. Vengust in 25letni Jože Habjan, delavca iz Ljubecne pri Celju. Na podlagi izdane tiralice ju je izsledila celjska policija v parku, ko sta pisala vsak svoje pismo. Oddana sta bila v zapore okrožnega sodi-šča v Celju.

Izsleden vlomilec. V Kicarju pri Ptuj-u je bilo odnešenega mesa in klobas po-sestniku Jakobu Bračeku za 500 Din. Orožniki so hitro izsledili uzmoviča v osebi 43letnega Franca Pihlerja, viničar-ja v Kicarju.

Ustrelil se je v Placarju pri Ptuj-u 70-letni prevžitkar Anton Sever.

V obupnem stanju se vrgel pod vlak. Na dolenski progi blizu Rudnika se je vrgel pod vlak 3. junija 58letni posestnik Ivan Golija z Rudnika. Lokomotiva mu je odrezala obe nogi in ga je tudi sicer poškodovala. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico, kjer so izvršili zdravniki po-trebno operacijo. Nesrečnež je legel na tračnice v duševni zmedenosti.

Smrtno se je zastrupil. V Ljubljani na starem gradu so našli truplo 31letnega mestnega delavca Mihaela Cimpermana, ki je zginil pred tednom brez sledi. Ugo-tovili so po najdbi trupla, da se je za-strupil z lizolom.

Vlom pri kapucinih. Neznanec je vlo-mil v škofji Loki v kapucinski samostan, kjer je izpraznil predal, v katerem je bi-lo 285 Din za sv. maše. Tudi v cerkvi je nasilnim potom odprl vse nabiralnike, a ni našel ničesar, ker so kapucini malo prej izpraznili puščice.

Izpred sodišča.

Uboj moža pred sodniki. Dne 5. junija se je zagovarjala pred mariborskim so-diščem 25letna Julijana Kučer, ker je

ubila 8. marca svojega moža Jožefa s ko-lom. Vse obsodbe vredno dejanje se je zgodilo v Radizelu v Slivnici pri Maribo-ru. Ubijalka je bila obsojena na 4 leta težke ječe.

Radi krvavega dogodka v blaznico. La-ni 9. septembra je prišlo v Trbovljah do krvavega dogodka. 33letni orožniški ka-plar Ludvik Gajšek je v napadu blazno-sti ustrelil v Dolančevi krčmi Faniko Pečnikovo in orožnika Vinka Stojanovi-ča, ki mu je hotel iztrgati revolver. Gaj-šek je v umobolnici v Vrabčah pri Za-grebu. V njegovi odsotnosti se je vršila v Celju 2. junija o trboveljskem krvavem dejanju obravnava. Na podlagi izjav zdravniških izvedencev je sodišče razso-dilo, da se odda Gajšek v zavod za du-ševno-bojne v Lepoglavi.

Odgovor pred sodniki za strele v bol-nici. Smo že poročali, kako je 1. aprila v ljubljanski bolnici streljal 25letni puš-karski pomočnik Viljem Kramer. Obiskal je v bolnici svojo prijateljico in je tam-kaj dobil tudi njenega moža Stanka Pan-čurja. Radi ljubosumja je oddal Kramer iz samokresa v bolniški sobi pet strellov, od katerih so zadeli trije Pančurja. Stre-li so Pančurju stalno pokvarili obe nogi. Kramer je oddal ob isti priliki strel na Amalijo Korošec, ki je ležala bolna Pan-čurjevi ženi nasproti. V Ljubljani je bil Kramer 2. junija obsojen na 2 leti in 6 mesecev robije ter na plačilo 10.000 Din Pančurju za poškodbe.

Slovenska Krajina.

Jetika v Slovenski krajini. Če zasledujemo potek bolezni jetike in njenega usodnega vpli-va na umrljivost ljudi, vidimo, da je veliko lju-di bolnih pri nas na jetiki. Četudi je Slovenska krajina pretežno kmečka pokrajina, vendar umre za jetiko 25 ljudi na 10.000 ljudi, torej na vse prebivalstvo odpade letno 227 smrtnih slu-čajev za jetiko. Veliko število ljudi je pa še v zatišju, o katerih se še ne ve, če so jetični ali ne. Prejšnja leta se tej bolezni ni posvečala pre-velika skrb. Zadnja leta pa opažamo velik na-predek v tem oziru. Protituberkulozna zveza je

»Kako si upaš in nam cigane spravljaj v hišo?« se je jezil mladi.

»Ali naj bi bila revo v Maribor k škofu nesla?« je jezikal potovka. »Vi dedci imate kratke lase in kratko pamet. Hudo ranjenega človeka, ki mu duša že iz ust sili, bo vendar prav, da ga spravim v naj-blížnjo hišo.«

»Tako hudo ji ni bilo; tedaj ne bi bila že pokonci.« »Vprašaj dohtarja!... Sicer pa so, kolikor se jaz spominjam, na Ravnah siromakom zmeraj po-magali. Na to so Ravnjaki nekaj dali.«

»Nič ne rečem, če so jo mati, ko je bila potrebna, vzeli pod streho,« je priznal; »ampak zdaj smo svoje storili in glej, da jo spraviš iz hiše!«

»Da, to lahko storim, če se mlademu Ravnjaku jesti škoda zdi.«

»Zaradi jesti to ni. Ampak sumljivega človeka ne morem trpeti v hiši.«

»Sumljivega človeka? Kaj pa o tem dekletu veš slabega?«

»Cigan je cigan. Lažejo se in kradejo in bogve, kaj še.«

»Slabosti ima vsak človek. Toda vsak naj pred svojim pragom pometa, pa bo povsod čedno! Sicer pa je cigan tudi lahko poštenjak. Z ljudmi je treba pač prav ravnati.«

»Menda vendar ne misliš, da bo ostala ciganka pri nas?«

»Ne, ne mislim ničesar; dejala pa bi bila, da Ravnjaki ne bodo na pol pota obstali. Taki Ravnjaki še niso nikoli bili.«

»Kako spet to misliš?«

»Povedala ti bom. Tvojega očeta oče niso prav nič omecovali, ko so jih za botra prosili pri onih tatovih v Roglji bajti. Tvoj oče pa so tistega bol-nega dalmatinskega bratca tudi kar v hišo vzeli in do smrti je ostal tu za hlapca. Da — tvoj ded in tvoj oče, ta dva sta bila moža!«

»Jaz pa nisem, kaj?« se je razburil gospodar.

»Hahaha, ti so še premlad,« se je zasmejala Jerca; »možje ne zrastejo kar tako od Kresa do Šentjakopljega. Čez eno leto, čez dve, čez tri ali pa čez deset ti bom rekla, ali si mož.«

Ravnjak se je ugriznil v ustnice. Nekoliko je pomolčal, potem je zabundal:

»To ni mala reč: tako ciganko vzeti v hišo. To bodo ljudje imeli kaj jezicati!«

»Ha, poba, zdaj vidim, da te še ni prav nič moža. Če si kako bablje ali kako teslo jezik pobrusi, ti srce že v hlače zleze. Da, taki ste dedi! Zajci ste, ne pa možje. Fej!«

»Ti imaš jezik, da bi ti sam zlodej ušel.«

»Ti pa korajže, kalikor zajec v repu!«

»Jerca, s ciganko vred te bom napodil,« je zarohnel gospodar. »V moji hiši me ne boš osirala!«

Angliji in Franciji ter članicam Zveze narodov, ki se bodo postavile na stran pravice.«

»Kaj nameravate Veličanstvo v Evropi?«

»Celemu svetu bom povedal, kaj se je zgodi-lo v vojni, katero smo bojevali z Italijo. Vprašal bom svet, če je prav, da uniči v 25 tednih 25 stoletij staro abesinsko civilizacijo barbarizem, ki je enak onemu v časih preganjanja prvih kri-stjanov.«

V nadaljnjem poteku razgovora je naglašal ne-guš, da bo razkril, kako so nastopali Italijani s strupenimi plini. Na vprašanje, če ima upa-nje, da mu bo dovolila popolno prostost Evropa, je izjavil neguš:

»Celo največji razboj-nik ima pravico, da se

ustanovila tudi v Soboti skupaj z bolniško blagajno protituberkulozni dispanzer. Bolnik, ki je nevarno bolan, oziroma ima odprto jetiko, se zdravi v bolnici brezplačno, kar je zelo velikega pomena za narodno zdravje. Soboški dispanzer je zelo delaven. Tekom tega leta je že pregledal 1092 ljudi. Med temi je bila večina bolna na odprti jetiki. Ker so pa zdravljenja takih bolnikov zvezana s stroški, se je vodstvo dispanzerja obrnilo na javnost, da bi prispevala nekaj v ta namen. Ta korak vodstva je vreden vse pozornosti in upamo, da uspehi ne bodo izostali.

Sobota. V nedeljo dne 31. maja se je vršila dobro uspela koncertna prireditev sreskega odbora Rdečega križa v Soboti ob pol 9. uri zve-

čer. Publike je bilo veliko število in je z burnim ploskanjem pohvalila prireditelje koncerta. — Bil je pri nas cirkus Kolorado, ki je za mal denar v svojem šotoru nudil mnogo zabavnih stvari. Še večji halo je žel Fregoli Retta, ki je s svojimi umetnijami nas zadivil. Da se pa vse izpopolni, je prišel še ringišpil s strelščem. Pa naj kdo reče, da nismo imenitni! — Kopališče je zopet odprto in dostopno javnosti. Sedaj je tam tudi urejena okrepčevalnica g. Faflika. Tako ne bodo letos kopalci pogrešali ničesar, samo če bo vreme dalo svoj »da«.

Mrtvega so našli v Beltincih v potoku dimnikarskega mojstra Erjavca. V potoku je bilo le neznatno vode. Erjavca je najbrž pri padcu zadela kap.

Zavarovalnina „Slovenskega gospodarja“.

Te tedne smo imeli neprijeten slučaj, da je nekdo ponaredil pečat domačega župnega in občinskega urada ter tako izposloval zavarovalnino. To je povzročilo tudi, da nismo ostalih prošelj mogli rešiti tako točno, kakor to običajno stori-mo. Da se v bodoče ne bi mogli taki slučaj ponoviti, bomo sproti objavljali imena prijaviteljev, kakor imamo naročilo od oblasti: Čretnik Anton, posestnik v Lembergu št. 16, pošta Podplat. — Gašpar Štefan, Cepinci, pošta Petrovci. — Godec Blaž, posestnik, Trnovce št. 17, p. Slovenska Bistrica. — Krivec Štefan, št. Jurij štev. 1, pošta Rogatec. — Jernejšek Alojzij, posestnik, Pernice štev. 14, Sv. Marjeta ob Pesnici. — Spanring Jo-

žef, posestnik, Hošnica št. 36, Poljčane. — Topolovec Jožef, Grdina št. 19, Stoperice, Majšperk. — Lasič Katarina, Rače št. 152. — Milošič Jožef, Janžki vrh št. 53, Ptujška gora. — Furman Ivan, Pokošje št. 14, Gornja Polskava. — Marija Skok, Tržec 37, št. Vid pri Ptuj. — A. Horvat, Medvedce št. 5, Majšperk. — Te neresene zadeve je zavarovalni odsek moral zadržati, ker je dobil tako naročilo. Ponovno opozarjamo, da se mora sedaj zaradi nastalega slučaja vsaka prijava posebej preiskati in da zato ni mogoče ustreči prošnji takoj! Vsak pa, ki mu po pravici gre zavarovalnina, jo bo v smislu pravilnika tudi prejel. — Zavarovalni odsek.

glasiti se je treba vsaj do 14. junija v pisarni na Aleksandrovi cesti 6 I ob sredah in sobotah od 8. do 10. ure, ali pa pri predsednici g. Kat. Bauman, Cvetlična ulica 23, Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite v naše slovensko lursko svetišče, v Rajhenburg! Romanja se lahko udeležijo tudi nečlanice, kakor tudi možje in fantje.

Konjice. Prvo nedeljo v juniju smo posvetili Slomšek in veliki težnji našega naroda po

njegovi beatifikaciji. Možje in fantje so v izredno velikem številu prejeli sv. obhajilo ter ga darovali v namen Slomškove beatifikacije. Pridigo je imel prof. dr. J. Hohnjec, ki je začrtal velevažen pomen katoliške vere med slovenskim ljudstvom in svetniškega vzornika katoliškega življenja. Popoldne je bila Slomškova proslava v Katoliškem društvenem domu, ki je bil poln občinstva. Glavno besedo je imela mladina, ki je z deklamacijami, pesmimi in lepimi prizori proslavila spomin največjega mladinskega ljubca, ki ga je Bog dal slovenskemu narodu: škofa Slomškega. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je govoril o Slomšku kot vzgojitelju in prosvetitelju našega naroda ter poudaril neminljivo vrednost Slomškovih smernic za pravo ljudsko izobrazbo in osobito za pravilno mladinsko vzgojo, ki jo morata voditi dve zvezdi vodnici: katolištvo in slovenstvo.

Šolska obvestila.

Dijaški dom v Ptuj. Ptuj s svojo lepo lego in zdravim podnebjem je kakor nalašč ustvarjeno mesto za srednješolsko mladino. Tukaj ni velikomestnega hrupa in prahu, ki bi motil di-jaka pri učenju. Okolica mesta je zelo lepa in primerna za sprehode po čistem zraku, tako da zdravje ni ogroženo. Zato je na ptujski gimnaziji bilo vedno dijakov tudi iz oddaljenih krajev naše domovine. Večina njih stanuje v Dijaškem domu, ki stoji tik popolne državne realne gimnazije. V njem je prostora za 120 dijakov. — Z novim šolskim letom 1936-37 preide Dijaški dom v samostojno upravo minorit-skega samostana v Ptuj za daljšo dobo let. Na ta način se je najbolje uredilo vprašanje vodstva tega zavoda, ki se bo za prihodnje šol-sko leto povsem predrugačilo. Očetje minoriti bodo posvetili vzgoji učencev vso skrb, ki ga je svojčas užival. Vzgoja v zavodu bo sledila na versko-moralnem in narodnem principu, ne glede na poklice, katerim se bodo gojenci po-svetili. V zavodu se bodo med drugimi adapta-cijami uredile nove spalnice in lepa domača ka-pelica. Jasno je, da bo nova uprava gojencem nudila zdravo in izdatno hrano in vso oskrbo, ki bo v rokah šolskih sester, ki prevzamejo go-spodinjstvo v zavodu. Starši, ki žele v prihod-

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi v dneh 11. in 12. julija veliko romanje v Slo-venski Lurd — Rajhenburg. Tega romanja se udeleži tudi naš nadpastir g. dr. Ivan Toma-žič. Vožnja tja in nazaj stane samo 50 Din. Pri-

zagovarja pred sodiščem. Tem bolj naravno je, da naslika žrtev napada, katerega je obsodilo 52 držav, vsaj okoliščine, pod katerimi je bil iz-vršen prvi spopad.

»Kako se bo položaj Velikanstvo dalje razvi-jal?«

»Ženeva bo že našla rešitev. Politika Abesi-nije je ostala neizpreme-njena. Kot država-člani-ca Društva narodov računa na ženevsko usta-novo (Društvo narodov). Je dovolj manjših držav, katerih se tiče ta zadeva ravno tako kakor nas samih.«

Iz Gibraltarja je pripe-ljala angleška ladja »Ox-ford« neguša v luko Southampton, odkoder je odpotoval 3. maja v Lon-don, kjer ga je ljudstvo navdušeno pozdravljalo.

»Ali ti je ljubše, če te pri cerkvi na sejmišču ali pa v mestu na trgu?«

»Poskusi! Tedaj se bova kje drugje videla.«

»Hoho, ali misliš, da sem taka neurna koza, da si bom jezik opekla? Človek lahko najhujšo resnico tako pove, da mu niti najstrožji sodnik nič ne more. Recimo: povsod ti bom oznanila, kako dobri ljudje so bili stari Ravnjaki vse čase in da se nihče ni k njim zatekel, da mu ne bi bili pomagali. Zdaj pa veje drug veter na Ravnah. Mladi Ravnjak je nagnal ubogo, zapuščeno, preganjano dekle. Siro-mašen bajtljar, ki sam nima dovolj kruha, pa jo je vzel pod streho...«

»Lažnivka!« se je jezno zadržal kmet; »nihče na vsej Bistrici je ne vzame.«

»Hribernik jo. Sicer je revež, sedem otrok ima in le eno kravo, ampak srce ima. Tudi Lenart mi je obljubil; le besedo mu rečem in jo bo.«

Jerca se ni lagala, le zamolčala je nekaj: namreč to, da je kočarjema ponudila sto petdeset dinarjev na mesec za ciganko.

Ravnjaku je vzelo besedo in razburjeno se je igral z verižico na uri. Potem je rekel:

»Če imaš že toliko kam z žensko, kaj potem pri meni sitnaš?«

»To ti hočem dopovedati! Prvič zaradi tega, ker dekle na Ravnah več vidi in se več nauči pa tudi b olj preskrbljeno je kakor pri kaki bajti. Drugič

in poglavitno zaradi tega, ker na Ravne kaj dam, že zaradi tvojih prednikov, in bi mi bilo žal, če bi prišle Ravne ob svoje staro dobro ime.«

»Presneta Hruplja, prisiliti me hočeš, da ob-držim ciganko,« je zaškrtal.

»Prisiliti? Nikakor ne. Če je z dobro voljo ne obdržiš, ti je na nobeno vižo ne pustim. Ne, ne, silim te ne. Kar zdaj grem gor po njo in jo od-peljem h Hriberniku.«

Zasukala se je proti vratom. Tedaj je zavpil gospodar za njo:

»Stoj! Sem pridi! Zmeniti se morava.«

»Če mi hočeš kaj naročiti, hitro povej!« je od-vrnila; »časa jaz ne kradem.«

»Kdo mi reče, da ciganka, ako pri nas ostane, ne bo počenjala bogve kaj?«

»To more za človeka reči samo Bog. Če ti bo kaj škode napravila, ti jo bom jaz povrnila. Za prvi čas pa, ko še ne zna delati, ti plačam sto in petdeset dinarjev na mesec za njeno hrano in stanovanje. Sto ti jih kar zdaj nadam.«

Segla je v žep in privlekla denarnico.

»Obdrži svoj papir!« je zagrmel. »Ali misliš, da mi je za teh nekoliko par? Ako dovolim ciganki, da sme ostati, ji dovolim le zaradi tega, da ne more nihče reči, da sem trdega srca in da se na Ravnah ne držimo več starih krščanskih navad.«